

Interview met Yvonne Karlsson van de Greyhoundkennel ANOTHER STORY uit Zweden

De redactie heeft gemeend om via interviews met fokkers uit het buitenland rechtstreekse, waardevolle Greyhound gerichte informatie te verzamelen. Hier volgt het eerste interview uit Zweden, omdat dat land momenteel in volle belangstelling staat bij onze Greyhoundfokkers.

Wie bent u en waar woont u?

Ik woon met mijn man Peter in de plaats Karlstad, aan het meer Vänern. Ik werk niet meer wegens gezondheidsproblemen, maar was lerares Zweeds en Engels.

Hoe raakte u geïnteresseerd in Greyhounds en hoe en wanneer startte u uw kennel?

Op een dag zag ik een blauwe Greyhound op de TV, en ik dacht dat dat het mooiste was dat ik ooit zag. De eerste levende Greyhounds die ik zag was op de renbaan van Gotenburg. Jaren later, na veel boeken en bladen gelezen te hebben, begreep ik dat de Greyhound voor de show voor mij de mooiste was. Ik bezocht fokkers en hun Greyhounds om te zien of ik ze kon verdragen, omdat ik allergisch ben voor katten, honden, paarden en koeien. In 1985 besloten Peter en ik om een Greyhound te kopen. In 1995 startte ik de kennel met mijn Engelse import teef "CILLIA"- Ch. Baldrey Fairy Story en ik ontdekte dat ik erg allergisch was voor pasgeboren puppies. Ik had al in 1991 een Greyhound uit Engeland geïmporteerd, de wit/zwarte reu Michael (Skinny)-Ch.Baldrey Lucifer For Molecats en ik werd verliefd op zijn temperament. Toen we Skinny in 1994 verloren, wilde ik een reu uit dezelfde kennel. Helaas hadden ze een 1 jaar oude teef die ze mij toevertrouwden. Het was de dochter van Michael's zusje Cillia. Cillia werd het begin van mijn fokkerij. Ik had nooit gedacht te gaan fokken, tot Cillia in mijn leven kwam, mijn zwarte schoonheid met een fantastisch temperament. Ze was een natuurmoeder, zeer gelukkig in de werpkist.

My foundation bitch: Cilla" SBIS Swed.Ch. Baldrey Fairy Story 7 jaar op foto.

(Eng Ch Northwells Moonraker – Eng Ch Baldrey Mystique)

breeder: Jackie White, England

owner: Yvonne Karlsson, Sweden

Was uw eerste Greyhound van showkwaliteit en uit welke bloedlijn?

Mijn eerste Greyhound was een gemakkelijke blauwe reu, die we Skinny noemden. Zijn stamboomnaam was Gulds Tricky Treat, een nestbroer van de bekende Int. Ch. Gulds Tawny Topstar van Ann Gustafsson. Ann had graag dat ik Toppis zou kopen, maar ik kon op dat moment alleen maar blauw zien, dus kochten we Skinny, maar jammer genoeg had hij maar 1 teelbal, dus konden we hem niet showen.

Heeft u lijnteelt gedaan of inteelt of heeft u twee sterke foklijnen?

Ik heb nog altijd een tevenlijn om mee te fokken. Zoals eerder gezegd, ik begon met mijn import Cillia en dan fokte ik haar twee dochters, Nellie-Ch. Another Story Magic Moment en Tessan-Ch. Another Story Tess Durbeyfield. Nellie gaf de lijn door aan haar dochter OFELIA-Ch. Another Story Miracle Moment en nu heeft haar succesvolle dochter Klara - Int. Ch. Another Story Lyin's Eyes haar eerste nest (1reu 2 teven). Tessan had helaas 1 pup, een overbijter.

"Nellie" - Nordic Swed Norw Fin Ch Another Story Magic Moment (born in 1995 - 5 years in photo)

(SBIS Eng Am Ch Hubbestad Double Magic, JC - SBIS Swed Ch Baldrey Fairy Story)

breeder & owner: Yvonne Karlsson, Sweden

photo: Yvonne Karlsson

Wat zijn de fokregels in Zweden?

We hebben geen specifieke regels voor de Greyhoundfokkerij. Natuurlijk hebben we wel regels van de Zweedse Kennel Club, die we als fokkers moeten opvolgen. We mogen niet fokken met honden waarvan we weten dat ze een ziekte hebben, enz. Een teef mag niet gedekt worden (dispensatie mogelijk) na haar 7e jaar en nog géén nest heeft gehad. Een andere regel is, dat de teef die we gebruiken is geregistreerd in Zweden. We kunnen pups niet laten registreren die te nauw verwant zijn, ze worden dan als een kruising gezien. B.v. het is niet toegestaan de combinaties vader- dochter of broer- zus te gebruiken Dit is goed denk ik. Te sterke inteelt is niet goed voor de genen-pool.

Prefereert u te fokken volgens de FCI - Greyhondrasstandaard nr. 158?

Ja, natuurlijk. Ik fok volgens de FCI-standaard, die dezelfde is als de Zweedse standaard, die ook bijna hetzelfde is als de Engelse. De USA, vreemd genoeg heeft zijn eigen standaard!!!

We zien verschillende foklijnen in onze Greyhounds. Is dit een voordeel of is er één lijn die voor u de juiste is en welke is dat?

Als we eerst over variatie spreken, zijn er heden 2 zeer verschillende lijnen, n.l. de Greyhound voor de show en de Greyhound voor de rensport. Maar de Grey voor de show is gefokt volgens de standaard of zoals ik ze graag noem, de standaard Greyhounds. Maar als we over bloedlijnen spreken binnen de standaard Greyhound, dan zijn er natuurlijk geen goede of verkeerde bloedlijnen. Ik prefereer de oude Engelse bloedlijnen voor de show. Ik denk dat ik nooit show- met renbloedlijnen zal kruisen. Het wordt niet gedaan in Noorwegen en Zweden. Misschien wel in de toekomst, omdat de genen - pool steeds kleiner wordt.. Ik kan niets zeggen over de ren-bloedlijnen, omdat ik die niet ken. Laten we zeggen dat ik veel variaties zie in de Greyhounds voor de rensport, vooral uit Ierland en de USA. De Ierse Greys lijken het minst op de standaard Grey. Sommigen lijken op een totaal ander ras.

Hoe denkt u over de show-ren en coursingfoklijnen?

Ik hou van het temperament van de ren Greyhounds. Ze zijn anders dan onze honden, voor mij zijn ze verschillend van bouw. De Zweedse Kennel Club beschouwt ALLE Greyhounds als EEN ras. Het is niet zo als in Engeland of de USA, waar ze hun eigen clubs hebben en niet geregistreerd zijn bij de verschillende kennelclubs. Onze rasvereniging de Zweedse Greyhound Club is vooral voor de show Greyhounds en de Zweden weten in het algemeen niet dat er twee variaties in het ras zijn. Als ik een penny zou krijgen voor elke keer dat men mij vroeg als ik mijn honden uitliet: "Rent u met ze?", dan zou ik een rijke vrouw zijn. In Zweden hebben we voornamelijk Greyhounds voor de rensport en deze hebben hun eigen renclubs, maar onze club is door de Zweedse Kennel Club erkend als de enige goedgekeurde rasvereniging voor het Greyhoundras. Ik heb nooit een coursing Greyhound in levende lijve gezien. Ik bedoel, het is verboden om met Greyhounds te jagen in Zweden (gelukkig maar) en dit was eeuwenlang zo. Natuurlijk hebben we lure-coursingwedstrijden en hier kunnen de ren- en showGreys wedijveren met elkaar. Dat is goed. Toch winnen de showGreys meestal, zoals we kunnen zien op de FCI-Europese lurecoursingkampioenschappen, die in 2008 in Zweden zijn gehouden. Ik denk dat het jammer is dat ons ras in twee richtingen is verdeeld en ik kan niet en zal nooit een sport begrijpen, die honden slechts voor het geld hebben.. Ik denk hetzelfde over de paarden Ik denk dat de rensport als HOBBY een goed tijdverdrijf is, maar ik haat de omstandigheden, waarin de racing- industry de Greyhounds behandelt zoals in Ierland en Spanje- het is een schande en het zegt heel veel over de hebzucht van die volken.

Ofelia, moeder vantwee nesten.

Norw Swed Ch Another Story Miracle Moment (born in 2002 - 5 years in photo)

(Sobers Zaccchary - Nordic Swed Norw Fin Ch Another Story Magic Moment)

breeder: Yvonne Karlsson, Sweden owners: Yvonne Karlsson, Sweden & Siw Tonje Bjerkelund, Norway

photo: Mai Fernqvist

□ Is temperament belangrijk voor uw fokprogram en wat verwacht u van uw Greyhounds? Hoe behoudt u het jachtkarakter?

JA, YES! Temperament is noodzakelijk en ik moet zeggen, dat helaas, er nu temperamenten in onze Greyhounds zijn die ik niet goed vind! Dat was de reden dat ik mijn fokkerij begonnen ben met een teef uit Engeland. Zoals ik al eerder zei, m' n eerste import Michael had zulk een heerlijk temperament, dat ik wist dat ik gevonden had wat ik wilde om verder te gaan en aldus kwam "CILLIA". Ik verwacht van een hond ten eerste een sociaal karakter. De Greyhound moet in staat zijn om in ons moderne leven te functioneren met alles wat daarbij komt. Ten tweede hoop ik op een goede show Greyhound. Maar..... een goede show Grey met een slecht temperament is niets voor mij! Teveel van hen verschijnen momenteel in de showring. Wanneer ik een hond zoek die ik wil gebruiken, dan let ik zeker meer op het temperament dan op showtitels. Ik denk er niet direct aan om het jachtinstinct te behouden. Mijn honden hebben allemaal een sterk jachtinstinct en eerlijk gezegd zou ik willen dat mijn Greyhounds er iets minder van hadden. MAAR, BUT, ik heb er nooit over nagedacht als ik puppies fok of selecteer. ALLE, ALL, Greyhounds die ik ken en gekend heb, hebben een goed jachtinstinct. Pas op voor katten! (beware cats!).

Wat is een goed Greyhoundgangwerk en kunt u de anatomie beschrijven, indien mogelijk van onze drie variaties?

Ik kijk naar een lang en vloeiend gangwerk van opzij gezien. De hond moet ook een stabiel front en vaste ellebogen hebben wanneer hij van en naar de keurmeester loopt. Een Greyhound moet laag over de grond bewegen, goed uitgrijpen, niet zoals een Afghaan die uitgrijpt om de hemel te bereiken. Helaas showen sommige handlers hun Greyhounds tegenwoordig als Afghanen en dat is vaak wat een aantal keurmeester waarderen. Ik denk dat dat verkeerd is! De mooiste kritiek die ik ooit kreeg over het gangwerk van mijn honden was toen de jonge "NELLIE" werd geshowd, n.l.: Daisy-cutting movement (meizoentjes afknippend gangwerk) wat betekent dat de hond heel dicht over de grond beweegt. Een korte vergelijking met de show en ren is voor mij deze: De ren Greyhound is kleiner en lichter van lichaam. MAAR, BUT, ik denk dat wij showfokkers moeten oppassen sinds er nu té zware Greyhounds zijn, en een Grey moet kunnen rennen of cursen. Een showreu kan 37-50 kg. wegen en een teef 28-45 kg. De ren Greys zijn helaas niet gefokt volgens de standaard die vraagt om een diepe en ruime borstkas. Zij hebben een verschillend hoofd, neus en snuit. Veel renfokkers geven niet om prikoren, wat ik niet leuk vind om te zien. De ren Grey heeft natuurlijk veel meer spieren die het moeilijker voor hem maken om in een draf in de showring te gaan, maar hij heeft ze nodig op de renbaan. Ik denk dat het jammer is dat renfokkers alleen maar zorgen voor snelheid, zij zouden de

schoonheid van de "oude" Greyhound ook moeten willen bewaren. Ik kan voorspellen dat op een dag het ras in tweeën wordt gesplitst en dat vind ik niet wenselijk!!!!

De fokkerij exclusief voor de coursing, daar kan ik niets over zeggen, maar de werkelijk "oude" coursinghonden waren meer gelijk aan de huidige show Greyhounds dan de ren Greys van vandaag. De standaard was oorspronkelijk geschreven met de "oude" coursinghond als voorbeeld

Hoe traint u uw Greyhounds?

Wel ik ga weloverwogen NIET naar lure-coursing om mijn honden een nog sterker jachtinstinct te laten krijgen. Ik heb wel 2 lure-coursingkampioenen gefokt, waaronder Zwedens eerste lurecoursing kampioen "EMMA"- Zw. Fin. Kamp. + Zw. Lurec. kampioen -Another Story Emma Woodhouse en ik fokte ook haar bloedverwante "FANCY" Zw. lurec. kamp.- Another Story Heartache Tonight, maar de verdienste van hun succes gaat naar hun eigenaren: Mats en Maria Guldenhed, kennel Top-Flight Trophy's. Ik doe zelf wel iets aan gehoorzaamheidstraining, meestal voor dagelijks "gebruik". Eigenlijk was ik nooit gek op competities, zelfs niet als jonge zwemster. Ik houd van trainen maar niet van wedstrijden. Wel, we fietsten veel en gingen meerdere keren per dag wandelen om lange spieren op te bouwen en ze rennen in onze tuin. Ik ben geen erg goede handler ook vanwege mijn gezondheid, dus ik train weinig voor de show. Siw Tonje Bjerkelund, die in 2006 partner in onze kennel werd, is een zeer goede handler, dus vullen we elkaar aan. Ze showt onze honden heel veel en heeft daar met onze "KLARA" meerdere Best in Show mee behaald.

Met betrekking tot gezondheidszaken, bent u toegankelijk wat betreft type en bouw?

Mijn moto is: Men neemt de gezondste en beste honden die je hebt en ga daarmee verder. ALLE bloedlijnen hebben wel enige kleine gezondheidskwaaltjes. Ik begrijp die fokkers niet die zeggen dat er in "hun" bloedlijnen geen kwaaltjes voorkomen. Wat een grap!! Wij hebben allemaal wel iets met de huidige smalle genen pool en delen er in veel punten in mee. Ik weet dat er verscheidene problemen zijn zowel in de show als wel in de renwereld. Van sommige renkwalen heb ik nooit in de showring gehoord en misschien wel vica versa. Waar we bij de show Greyhounds op moeten letten, zijn de verschillende hartproblemen. Lange tijd geleden kwam epilepsie voor in een aparte bloedlijn, maar heden niet meer, denk ik. Ik test voor levershunt, wat ook enkele fokkers in Zweden, Noorwegen en Engeland doen. Wat in veel rassen met diepe borsten voorkomt, is een opgeblazen hond en maagtorsie en dat schijnt in meer specifieke lijnen voor te komen. Nu is er een nieuw probleem ontdekt, NEUROPATHY, een zenuwaandoening. Er zijn geen testen, helaas, maar in Duitsland gaan ze het hopelijk ontwikkelen, waar ze een project hebben opgezet. Gelukkig heb ik er geen last van, maar ik denk dat er een mogelijk gevaar is voor ons allen, zoals ik al zei, de genen pool is zeer klein!!!!

Wat de bouw betreft, geloof ik dat sommige fokkers geen zorg besteden aan lange zwakke ruggen, sinds enkelen geobsedeerd zijn van lengte en overgehoekte achterhanden.. Ik hou er niet van, vooral als de honden laagbenig zijn en ik wil liever een kortere Greyhound met een goede sterke rug en "GOED OP DE BENEN" (UP ON LEG). Een andere voorkomende fout is de kattenvoeten, wat absoluut fout is voor een Greyhound. Sommigen hebben zelfs moeilijkheden met het lopen op hun kleine, extreem opgetrokken voeten.

Wat was de ergste fout voor u om te bestrijden?

Wel , ik denk dat het grootste probleem dat ik nog steeds heb, is, dat ik verscheidene reuen met één teelbal heb gehad (monorchidie). Het is moeilijk om dat er uit te fokken. Wat betreft de bouw, denk ik dat op 't ogenblik wij een beetje lengte missen, wat ik in vroegere nesten wel had, maar we hebben sterke ruggen waar ik trots op ben. Het laatste nest heeft iets meer lengte, maar de toekomst zal het leren.

Hoeveel nesten laat u uw teef in haar leven krijgen en wat doet u besluiten om een extra nest te plannen of welke regels zijn er?

In Zweden kan een teef 5 nesten hebben. De meeste die ik uit één teef heb gehad waren 2 nesten. Ik kan besluiten tot 3 nesten, niet meer. Mijn honden zijn vooral huishond, fokken komt op de tweede plaats. Daarom hebben wij slechts zeven nesten sinds 1995 gehad. Een nieuwe tegel bij de Zweedse Kennel Club is dat niet gefokt mag worden met een teef die niet ouder is dan 7 jaar wanneer ze nog geen nest heeft gehad. Een goede regel denk ik. Eens heb ik met een 7 jaar oude teef gefokt, maar toen was een gezondheidsverklaring van de dierenarts voldoende.

Hoe staat het met de vruchtbaarheid van het ras en zijn er enige problemen?

Wel, een aantal teven wordt niet loops. Ik heb dat probleem nooit gehad. Niet één van mijn teven is leeg gebleven, afkloppen ("TOUCH WOOD") Mijn bloedlijnen schijnen zeer vruchtbaar te zijn. Één punt waar ik niet van hou zijn de grote nesten. Wij hadden 12 en 14 pups (frozen semen) in onze laatste nesten. We verloren de helft van de nesten, maar dat is Another Story (ander verhaal). Ik heb ook enkele zeer kleine nesten gehad, maar dat was hoofdzakelijk in mijn eerste nest, waar ik KI met ingevroren sperma heb gedaan. De dierenarts vond de kwaliteit slecht en verwachtte er niets van. Hij zei: " Pour it out in the sink " (giet het maar in de gootsteen) . Ik dank God dat ik het niet gedaan heb, want sindsdien heb ik mijn favoriete "NELLIE", die nog altijd mijn meest ideale Greyhound is. En een teef werd te vroeg gedekt in 't buitenland en om bepaalde reden kon ik niet langer blijven voor de juiste dag en zij kreeg slechts 1 pup.

Ik geloof dat te veel reuen hun libido (deklust) hebben verloren om natuurlijk te dekken!! Ik weet niet waarom. Vele reuen zijn kieskeurig welke teef ze mogen, evenals de teven die een reu niet mogen. Reuen zijn zeer vastberaden welke teef ze willen dekken. Ze zijn niet zo makkelijk te fokken als gezelschapshonden, dat is zeker.

Hoe kwalificeert u uzelf, als een showfokker met kwaliteitshuishonden of ziet u uzelf als een showfokker die alle kwaliteiten in uw combinaties wil hebben die dan kampioenskwiteit opleveren?

Wat het laatste betreft, ik zoek kampioenskwiteit, maar niet speciaal voor veel titels. Alle teven die ik gebruikt heb waren kampioenen, niet alle honden, maar ze hebben niettemin allemaal kampioenskwiteiten. Ik startte mijn fokprogramma met geïmporteerd frozen semen van

een spectaculaire Engelse reu die in de USA had geleefd (hij was al dood) voor mijn geïmporteerde Engelse teef . Wij verkopen al onze honden als huishonden- we zijn verplicht de regels van de Zweedse Kennel Club op te volgen. Natuurlijk wil ik graag showen, maar ik kies voor een goed tehuis boven iemand die alleen in de showring is geïnteresseerd. Mijn pups moeten binnenshuis leven. Ik wil niet dat ze in kennels worden gehouden.

Is er verschil in het showen van een reu of een teef en hoe taxeert u uw Greyhound-toekomst in uw welbekende Another Story?

Wel de teven kunnen chagrijnig worden en de reuen hebben meer dekkwaliteit. Dus een goede Greyhound reu is veel mooier om in de ring te zien, maar er zijn meer goede teven. Mijn grote voorkeur gaat naar reuen. Ik startte met reuen en als ik niet zou fokken, zou ik alleen maar reuen in huis hebben. Ik hou van hun temperament en zij geven meer plezier. Een grote reu met een lange pas wordt nog mooier als een grote handler hem showt. Ik kan niet zeggen of er werkelijk verschil is in het showen, maar ik vind het mooier. WELL, ik hoop dat de toekomst van ANOTHER STORY zeer mooi mag zijn sinds ik een partner uit Noorwegen heb Siw Tonje Bjerkelund. We ontmoetten elkaar in 1998, toen zij een Grey van mij wilde hebben, 't liefst zoals Nellie. Maar ze moest wachten tot 2002 toen ik eindelijk met Nellie fokte. Ik dacht altijd dat ik de tijd van de hele wereld had met haar en in een flits was ze al 7 jaar oud.

Dat spijt mij het meest - niet eerder met Nellie gefokt te hebben- Siw en ik co-own (samen houden) Nellie's dochter OFELIA-Ch Another Story Miracle Moment en Siw heeft in 2005 een nest voor mij gehad. Siw is nu mede-eigenaar van mijn kennel. Siw fokt ook onder AS haar Portugese Waterhonden. Sinds 2003 heeft ze 6 nesten gefokt waar 3 onder Another Story-naam. Zij zal mijn kennel eens overnemen maar nu zijn we druk met ons laatste nestje Greyhounds van 11 december 2008, 1 reu en 2 teefjes. In de nabije toekomst willen we nog een nest van Klara hebben en dan hebben we nog haar jonge halfzus "ELLI"- Another Story Here Comes The Sun om mee te fokken. Ik heb altijd geloof in samenwerking tussen fokkers en ik heb vele Greyhoundvrienden door de verkoop van mijn puppies o.a. in Amerika, en Finland. Een hond die een grote impact heeft gehad op de Greyhoundwereld door het nest van de kennel Telegram uit Noorwegen, was een reu die ik samen met mijn zuster had gefokt, helaas nooit geshowd. De mooie zwarte reu OLIVER-Another Story Oliver Twist. Met de kennel Merriness in Zweden hebben Siw en ik van het nest in 2007 in co-ownership de teef Another Story Waiting For The Sun.

Sinds ik startte met een monorchide reu die ik niet kon showen, ging ik alles over het ras lezen, werd ringsteward en werd redacteur van het Zweedse Greyhound Clubnieuws en ik ben secretaris van de club. Ik ben al 20 jaar bestuurslid dus geen tijd voor meer hobbies. Maar ik verzamel Greyhound zaken, zoals schilderijen, foto's, brochures, beelden, en veel ansichtkaarten. Maar ik heb bijna geen plank meer om alles te plaatsen. Ik ben veel op reis maar een goede "dog sitter" te vinden is een probleem. Mijn favoriete plaats is Londen. Ik hoop er spoedig weer heen te gaan. Ik heb veel aan Jackie White te danken, die mij mijn stamteef " CILLIA " heeft verkocht, dus wil ik eindigen met haar te bedanken. Engelse fokkers zijn zeer grootmoedig om jou in hun huis te laten en zeer trots om jou hun honden te laten zien. Trips die ik naar o.a. de kennels Baldrey, Wenonah en Northwells heb gemaakt zijn heerlijke herinneringen.

Bedankt dat jullie mij wilden hebben

YVONNE.

Vertaling Frans Gerritsen

Yvonne and Siw with the Sun-litter in 2007 (6 weeks old)
photo: Tormod Rist

Byline & RW Broed Dact Cr

Siw en Yvonne met hun geliefde Greyhounds

